

Ein båt i stor-men du - va, men Je-sus var om bord. Hans læ-re-svei-nar gru - va då bå-ra braut på
fjord. Men sjå, då Je-sus vak-na og tru-ga storm og hav, då vind og vå-ger spak-na, og vê-ret stil-na av.

- 1
Ein båt i stormen duva,
men Jesus var om bord.
Hans læresveinar gruva
då båra braut på fjord.
Men sjå, då Jesus vakna
og truga storm og hav,
då vind og våger spakna,
og vêret stilna av.
- 2
Vår Gud kan under verka,
veit råd i rette tid.
Det skal kvar kristen merka
i livsens storm og strid.
Så tarv me aldri klaga
når han er med om bord.
Han vind og våg kan aga
og stilla med eit ord.
- 3
Når Jesus vil oss fylgja,
då fer me fram så trygt
vår lei på livsens bylgja,
om òg det stormar stygt.
Igjenom brim og båra
hans røyst me høyra kan,
som vêret opp kan klåra
og lysa oss i land.
- 4
Og når frå denne verdi
me venda skal vår stamn,
fylg, Jesus, med på ferdi,
og før oss vel i hamn!
Du vegen veit og måten,
du kjenner mål og méd.
Når du er med på båten,
då fer me heim i fred!